

Arrest

nr. 55 862 van 14 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren zowel de Servische als de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, op 25 oktober 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.C. FRERE loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner afkomstig uit Prishtinë (Kosovo). Volgens uw verklaringen bezit u de Kosovaarse nationaliteit en uit uw documenten (oa een Servisch nationaliteitsattest) blijkt dat u tevens de Servische nationaliteit heeft. In 1996 ging u voor het eerst naar Italië waar u twee jaar illegaal verbleef. In 1998 keerde u vrijwillig terug naar Prishtinë waar u trouwde met B. M. (...). Eind 1998 verliet u Kosovo definitief en trok u wederom naar Italië waar u een verblijfsvergunning kreeg op humanitaire gronden. Enkele maanden later volgden uw vrouw en

kinderen u naar Italië en verkregen eveneens een Italiaanse verblijfstitel. U had Kosovo verlaten aangezien uw Albanese burens u verweten dat uw broer A. (...) zijn legerdienst deed om zo Albanese te doden. A. (...) startte zijn legerdienst in 1998 en beëindigde die een jaar later bij het stoppen van de Kosovo-crisis. Uw burens dreigden ermee uw flat over te nemen. Aangezien u in 1994 uw legerdienst had gedaan, werd u eveneens door uw burens gadeslagen. In Italië werkte u, maar nadat uw werkplek failliet ging vond u geen werk meer. U kreeg in Italië een uitkering van 150 euro. Aangezien 150 euro onvoldoende was om te overleven en u geen nieuw werk vond, verliet u in mei 2009 samen met uw vrouw en kinderen Italië, richting België waar u op 19 mei 2009 asiel vroeg. U stelt niet naar Kosovo terug te kunnen omdat u hoorde dat Albanese al wie tegen hen was viseren. In het kader van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de verlopen Joegoslavische identiteitskaart van u en uw vrouw; de Servische paspoorten van u en uw gezin (met uitzondering van het paspoort van uw vrouw dat werd uitgereikt in Kosovo, werden de overige paspoorten uitgereikt door de Servische ambassade in Italië); de Italiaanse verblijfskaarten van u en uw gezin; de Servische geboorteaktes van u en uw gezin; de Servisch nationaliteitsattesten van u en uw zoon; een Italiaans attest van familiesamenstelling; uw militair boekje; uw medisch boekje; uw huwelijksakte; de verkoopsakte van uw ouderlijk huis in Kosovo; een Servische vluchtelingenkaart van uw zoon B. (...); de Italiaanse medische boekjes van u en uw gezin; uw kaart van Italiaanse mutualiteit; uw Italiaans rijbewijs; een attest waaruit blijkt dat uw zoon T. (...) in België begeleid wordt door de organisatie "Car Sanitair"; enkele elektriciteitsrekeningen en betalingsuittreksels van de huur in Italië; twee Italiaanse loonoverzichten; een rapport van Amnesty International anno 2009 betreffende de situatie in Kosovo en Servië; enkele foto's waarmee u probeerde aan te tonen in Belgrado verbleven te hebben. Na uw verhoor maakte u een faxkopie over van het militaire boekje van uw broer A. (...).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u aanvankelijk getracht heeft de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden door te verklaren dat u voor uw komst naar België in mei 2009 een tiental jaar in Belgrado heeft gewoond met uw gezin. Geconfronteerd met de verklaringen van uw zussen B. B. (...) (O.V. 6.279.007) en Z. (...) (O.V. 4.300.047) die stelden dat u in Italië woonde, ontkende u (CGVS dd. 7 december 2009, p.3-4). Pas later, wanneer gevraagd werd naar concrete aanwijzingen dat u in Belgrado heeft gewoond, gaf u toe rechtstreeks uit Italië afkomstig te zijn waar u een geldige verblijfsvergunning heeft (CGVS dd. 7 december 2009, p.9-12). Uw verklaring van andere Roma gehoord te hebben dat het beter was te zeggen uit Belgrado te komen, is niet verschonend (CGVS dd. 7 december 2009, p.9). Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor sterk op de helling te staan.

Hoe dan ook, er moet vastgesteld worden dat u – nadat u uw land van herkomst eind 1998 verlaten heeft – meer dan tien jaar (tot mei 2009) legaal in Italië heeft gewoond en dit land heeft verlaten zonder een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen en neergelegde documenten blijkt dat u sinds 1999 in Italië verbleef en er een verblijfsvergunning kreeg die nog geldig is tot 2011. Uit uw Italiaanse medische boekjes en mutualiteitskaart blijkt dat u toegang had tot de gezondheidszorg en volgens uw vrouw gingen uw kinderen in Italië ook naar school (CGVS vrouw, p.3). Het feit dat uw kinderen op school soms werden gepest door andere kinderen – zoals door uw vrouw aangehaald – kan geenszins gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Pestende kinderen op school zijn een universeel gegeven. U heeft in Italië gewerkt, maar het bedrijf waar u laatst werkte ging over kop. U verloor uw werk en na enkele maanden vruchteloos werk gezocht te hebben besloot u Italië te verlaten richting België. U heeft Italië verlaten enkel omdat u werkloos was en niet kon overleven met een uitkering van 150 euro (CGVS dd. 20 januari 2010, p.5-6). U heeft verder in Italië nooit problemen gekend (CGVS dd. 20 januari 2010, p.6). Het feit dat u werkloos was en onvoldoende levensmiddelen had zijn echter motieven van louter van socio-economische aard en vallen niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, noch onder de subsidiaire bescherming.

Uit uw Servisch nationaliteitsattest blijkt dat u de Servische nationaliteit heeft. Uw vrees dient bijgevolg eveneens ten aanzien van Servië beoordeeld te worden. Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij inderdaad een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de

internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op gebied van onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg en arbeid te verbeteren. Tevens blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk worden vervolgd door de Servische justitie. Informatie stelt dat teruggekeerde Roma vaak niet beschikken over de nodige documenten, net zomin ze de Servische nationaliteit hebben, wat kan zorgen voor moeilijkheden bij de inschrijving. U verkeert echter niet in deze situatie: u bent in het bezit van een Servisch paspoort uitgereikt op 29 augustus 2006 en geldig tot 29 augustus 2016. Wat de algemene situatie van Roma-zigeuners in Servië betreft, dient te worden opgemerkt dat deze anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van Kosovo dient er vooreerst gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Prishtinë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden

genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat uw asielaanvraag betreft dient te worden vastgesteld dat u noch uw partner B. M. (...) aannemelijk hebben gemaakt niet naar Kosovo terug te kunnen keren omwille van een gegronde vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde eind 1998 Kosovo verlaten te hebben na aanhoudende problemen gekend te hebben met Albanen omdat uw broer A. (...) zijn dienstplicht deed bij het Servische leger. De Albanen stelden dat A. (...) het leger vervoegde om Albanen te vermoorden. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw zussen B. (...) en Z. (...) tijdens hun gehoren op het Commissariaat-generaal met geen woord repten over de dienstplicht van A. (...) en het feit dat de familie hierdoor gevisieerd wordt. Uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor verder ondermijnd. Hoe dan ook, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en blijkt bovendien dat de (veiligheids)situatie in Kosovo in het algemeen en in de gemeente Prishtinë in het bijzonder veranderd is. Zo is de algemene veiligheidssituatie in de gemeente goed. Er vonden de laatste jaren geen veiligheidsincidenten plaats gericht tegen de Roma-gemeenschap. Roma kunnen in geval van moeilijkheden zonder probleem klacht indienen bij de politie. De klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit informatie blijkt verder dat, zoals hierboven reeds werd aangestipt, heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten.

De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. De NGO 'Civil Rights Programme in Kosovo' (CRP/K), begon met de implementering van de 'Civil Registration Campaign' in september 2006. CRP/K beschikt over een mult-etnisch team van advocaten en juridische adviseurs. Zij verlenen onder meer gratis juridische bijstand en begeleiding aan ontheemden, vluchtelingen, repatrianten en kwetsbare groepen zoals ook de RAE. CRP/K heeft een netwerk van kantoren in de verschillende regio's van Kosovo van waar het alle gemeentes bestrijkt door middel van field visits. Tijdens 2007 en 2008 sloot de CRP/K een memorandum van overeenstemming met 22 gemeentes. De overeenkomst met deze gemeentes was erop gericht om soepelheid te garanderen met betrekking tot de procedures voor civiele registratie en tevens om RAE vrij te stellen van de betaling van administratieve kosten.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De identiteit van u en uw gezin en jullie verblijf in Italië staan immers niet ter discussie. Bovendien blijkt uit onderzoek naar de echtheid van de geboorteaktes van uw vrouw en zoon P. (...) (waarvan het resultaat aan het administratieve dossier werd gevoegd), dat er geen bewijswaarde kan gehecht worden aan deze documenten. Het feit dat uw ouders hun huis in Kosovo verkochten en dat uw zoon T. (...) in België begeleid wordt door "Car Sanitair" wordt evenmin in twijfel getrokken. Het militaire boekje van uw broer betreft louter een faxkopie waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. Het doet bovendien geen afbreuk aan het feit dat uw zussen geen gewag hebben gemaakt van de problemen die uw familie zou gekend hebben omwille van A. (...)’s dienstplicht. De foto's waarmee u wou aantonen in Belgrado gewoond te hebben zijn niet dienend aangezien u toegang van Kosovo naar Italië getrokken te zijn in 1998. Het voorgelegde algemene rapport van Amnesty International laat niet toe een persoonlijk risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op ernstige schade zoals vastgesteld in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

In het kader van de asielaanvragen van uw zussen Z. (...) en B. B.(...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen gaan in op de motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroepen zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoekende partijen betogen dat een asielaanvraag steeds op individuele basis dient te worden onderzocht en een vergelijking met het gehoor van andere familieleden derhalve niet opgaat daar zij de nadruk leggen op eigen persoonlijke problemen die niet noodzakelijk identiek zijn, dat eerste verzoekende partij naïef is geweest door te stellen tien jaar in Belgrado te hebben verbleven en dit ingevolge slechte raadgeving doch bij confrontatie met deze onmogelijkheid onmiddellijk de ware toedracht van zijn verblijf heeft medegedeeld en dat uit de als bijlage van het verzoekschrift bijgebrachte internationale rapporten blijkt dat:

- "Ondanks de door de regering van Kosovo onlangs ingediende maatregelen om de onthaal en de wederopname van de door het buitenland teruggestuurde personen, de overheden geen nodige fondsen, bekwaamheid, hulpmiddelen en politieke wil hebben om ze toe te laten duurzaam thuis te blijven";

- *“EU-landen het internationaal recht zullen schenden indien ze personen repatriëren naar plaatsen waar ze risico’s op vervolging of andere zware aanslagen lopen”;*
- *“Roma het slachtoffer zijn van systematische en veralgemeende discriminatie wanneer ze proberen hun burgerlijke, politieke, sociale, economische en culturele rechten uit te oefenen, vooral op het gebied van woning, opvoeding, gezondheid of arbeid”;*
- *“Zolang de Kosovaarse overheden de basisrechten van de Roma-zigeuners en de andere minderheden niet kunnen waarborgen, zullen deze mensen geconfronteerd zijn met geweld en discriminatie in dit land”.*

Verzoekende partijen benadrukken dat hun asielaanvraag dient te worden beoordeeld met als referentiestaat Kosovo waarbij het onderzoek zich dient toe te spitsen op de actuele toestand van de Roma-zigeuners aldaar.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De diverse onderdelen van het middel die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij in 1998 om reden van de problemen ingevolge de Kosovo-oorlog definitief haar land van herkomst, zijnde Kosovo, heeft verlaten en zij in haar verzoekschrift beaamt dat haar vluchtelingenstatus en haar subsidiaire beschermingsstatus dient te worden beoordeeld in het licht van de mogelijkheid heden naar Kosovo te kunnen terugkeren en van de actuele situatie van de Roma aldaar. Zoals blijkt uit het administratief dossier geven verzoekende partijen aan van Kosovaarse nationaliteit te zijn (stukken 15 en 17) en stellen zij zelf in het verzoekschrift dat voormelde statussen dienen te worden beoordeeld *“tegenover Kosovo”*.

Uit de *“Subject Related Briefing”* van 23 augustus 2010 betreffende de situatie van de Roma in Prishtinë (Kosovo) waarvan beide verzoekende partijen afkomstig zijn, die mede het resultaat is van een missie ter plaatse van 15 tot 25 september 2009 waarbij zowel contacten werden gelegd met de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten, met vertegenwoordigers van plaatselijke NGO's, met Kosovaarse mensenrechtenorganisaties en met vertegenwoordigers van de minderheidsgroepen van de Roma, de Ashkali en de Egyptenaren (RAE) (administratief dossier, stuk 19, deel 2) – en waarop ook verwerende partij zich in de bestreden beslissing deels steunt – blijkt dat zeker in Prishtinë geen problemen zijn voor wat betreft de bevolkingsgroep van de Roma. Volgens deze informatie keerden meerdere Roma-families naar Prishtinë terug en werden er door bemiddeling enkele internationale organisaties een dertigtal huizen gebouwd in de huidige wijk Dodona ten behoeve van terugkerende Roma. De meeste van deze huizen werden evenwel door deze Roma verkocht teneinde naar het Westen te gaan of zich te vestigen in het nabijgelegen Gracanicë. Bovendien hebben zich geen interetnische incidenten voorgedaan met de terugkeerders die volledige toegang hebben tot de openbare diensten in de gemeente. De *“Gemeentelijke Veiligheidsraad van de Gemeenschappen”* die onder leiding staat van de burgemeester en waarin vertegenwoordigers zetelen van alle politieke partijen, van de Kosovaarse politie, van de Kosovo Security Forces, van EULEX, van KFOR, van de verschillende religieuze gemeenschappen en van alle minderheden stelt dat de veiligheidssituatie in de gemeente Prishtinë kalm en stabiel is. De voorbije vijf jaar zijn er geen ernstige interetnische incidenten geweest en de Ashkali en de Roma die in Prishtinë wonen beschikken over volledige bewegingsvrijheid zowel in de stad als naar de buurgemeenten. Beide voormelde bevolkingsgroepen zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap. De Roma-gemeenschap wordt in Prishtinë vertegenwoordigd door de partij PReBK die een zetel heeft in het nationale parlement. In oktober 2009 werd er een Roma-filmfestival georganiseerd dat werd gesponsord door het kabinet van de Kosovaarse premier en het ministerie van cultuur en op 6 april 2010 een vierdaags festival naar aanleiding van de internationale Roma-dag dat zowel door de Kosovaarse president, de premier als internationale notabelen werd bijgewoond. Over beide festivals werd ruim bericht in de Kosovaarse media. In de regio Prishtinë zijn tal van NGO's actief die zich richten op de RAE-gemeenschap. De RAE-gemeenschap in de regio Prishtinë ondervindt dezelfde problemen in de toegang tot gezondheidszorg dan de meerderheidsbevolking, met name de beperking door de

hoge kosten. Roma maken vooral gebruik van de secundaire gezondheidsfaciliteiten in Prishtinë of van de parallelle diensten in Gracanicë. Vrouwen van de RAE-gemeenschap hebben eveneens toegang tot diensten voor reproductieve gezondheidszorg in de ziekenhuizen van Prishtinë zelf. Wat betreft het onderwijs lopen de Roma school in de Servische onderwijsinstellingen, voor onderwijs in het Roma kunnen ze wel terecht in het *Roma Edukacijakoro Centro* in Gracanicë dat wordt uitgebaat door de NGO Balkan Sunflowers die een voorbereidingsprogramma heeft waarbij aandacht wordt geschonken aan het aanleren van het Servisch.

Uit voormelde informatie die zich specifiek richt op de situatie in Prishtinë, waarvan verzoekende partijen afkomstig zijn, en die door de algemene bewoordingen van de citaten aangebracht in het verzoekschrift die steun vinden in de aan dit verzoekschrift gevoegde internationale rapporten en die niet handelen over de geëigende situatie in Prishtinë niet wordt weerlegd, blijkt duidelijk dat voor Roma qua veiligheid een probleemloze terugkeer naar Prishtinë mogelijk is en zij er bovendien op tal van terreinen een beroep kunnen doen op de aldaar aanwezige lokale en internationale autoriteiten en NGO's. Gezien voormelde specifieke toestand in Prishtinë kan verzoekende partijen noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet worden toegekend. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert, zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Betreffende de door verzoekende partijen bijgebrachte stukken motiveert verwerende partij het volgende:

“De identiteit van u en uw gezin en jullie verblijf in Italië staan immers niet ter discussie. (...). Het feit dat uw ouders hun huis in Kosovo verkochten en dat uw zoon T. (...) in België begeleid wordt door “Car Sanitair” wordt evenmin in twijfel getrokken. Het militaire boekje van uw broer betreft louter een faxkopie waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. (...). De foto's waarmee u wou aantonen in Belgrado gewoond te hebben zijn niet dienend aangezien u toegang van Kosovo naar Italië getrokken te zijn in 1998. Het voorgelegde algemene rapport van Amnesty International laat niet toe een persoonlijk risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op ernstige schade zoals vastgesteld in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen.”

Voormelde motivering wordt door verzoekende partijen ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.2.4. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT